Masarykovo náměstí

OSTRAVA!!!

V logu statutárního města Ostravy jsou tři vykřičníky už několik let. Jsou symbolem apelu, výzvy. Jsou oslovením adresovaným všem, kdo hledají zajímavé a nečekané zážitky. Jsou srozumitelným grafickým vyjádřením vztahu obyvatel Ostravy ke svému městu a vzkazem, že jeho služby jsou připraveny důstojně přivítat a profesionálně uspokojit každého, kdo do regionu s hornickou a železářskou tradicí přijíždí. Mimo jiné nesou informaci o kulturní historii a bohaté současnosti Ostravy, která už dávno není černá.

Ostrava na plný plyn

Na přelomu května a června jsme společně se skupinou novinářů navštívili v Ostravě skoro všechno, co by sem mohlo turisty přivést. Skutečnost, že **naše výprava našla střechu nad hlavou v hotelu Imperial**, byla pro naši redakci příjemným zjištěním. Imperial Mamaison, v samém centru Ostravy, známe už dlouhá léta a můžeme jeho služby jen doporučit.

Z historického centra Ostravy zůstaly už jen zbytky, ale i ty stojí za to. Od Imperialu na Masarykovo náměstí je to jen pár kroků. Po prohlídce **Ostravského muzea ve Staré radnici** nepřehlédněte **Mariánský morový sloup a sochu sv. Floriana**. Jen o kousek dál je náměstí Msgre. Šrámka s monumentální stavbou **katedrály Božského spasitele** *(1)* a v Kostelní ulici také **nejstarší místní církevní stavba – filiální kostel svatého Václava** *(2)*.

Ostrava je ale městem moderním a na její tváři je znát vliv architektů pracujících ve službách kapitánů prudce se rozvíjející těžby uhlí a výroby železa a oceli v předminulém století. Po desetiletích, kdy byla v zájmu neuvážené těžby poničena nejedna významná a cenná stavba, dochází k postupnému znovuzrození tradičních kaváren, zelených parků a v neposlední řadě také kulturních institucí. K těm nejvýznamnějším patří **Galerie výtvarného umění Ostrava** *(3)* sídlící v Domě umění. Její výstavní sály reprezentují nečekaně bohaté sbírkové fondy. V době naší návštěvy jsme měli možnost zhlédnout vskutku krásnou výstavu Alfonse Muchy. Ředitel galerie dr. Jůza nám mj. představil i jeden z nejcennějších obrazů – Juditu s hlavou Holofernovou od Gustava Klimta. Galerie ale také pečuje o výtvarnou kulturu mladých Ostravanů. Připravuje pro ně mimo jiné i jakési „aktivní výtvarné dílny", kdy si děti mohou malovat přímo mezi vzácnými obrazy. Znáte snad lepší cestu, jak posílit vztah citlivé dětské duše k umění a kráse?

Z jiného soudku je a do jiné historické kategorie patří **Slezskoostravský hrad** *(4)*. Kdysi honosné sídlo zmiňované v listinách už v roce 1297 plnilo zpočátku úlohu strážní, později, poté co se majitelé panství přestěhovali do pohodlnějšího zámku, hrad začal chátrat. V dobách, kdy se pod jeho skalní podloží poddolovali horníci, začal celý komplex klesat – zastavil se o celých 16 metrů níže. Zarostlé a zpustlé zbytky hradu v devadesátých letech minulého století několikrát změnily majitele, až se jich ujalo město prostřednictvím své akciové společnosti Ostravské výstavy. Obrovský kus práce byl na hradě odveden během několika let. Dnes je významným kulturním centrem. Pořádají se tu trhy a historické slavnosti, na hrad

1

2

Mucha
3

4

5

6

12

8

11

9

přijíždějí turisté, aby navštívili i sklep strašidel v podzemí, vyhlídkovou terasu, prohlédli si expozice ve věži nebo krásné dřevořezby ve svatební obřadní síni a obsáhlý dřevěný řezbovaný reliéf ztvárňující historii hradu od nejstarších dob až do současnosti. Není tedy divu, že se na Slezskoostravském hradě letos „usadilo" několik pořadů prosluléhého festivalu Colours of Ostrava. O oblibě, které se hradní areál těší, svědčí nejen tisíce turistů, které jej každoročně navštíví, ale také skutečnost, že vstupenky na letošní Shakespearovské slavnosti, které zde našly svoji scénu, vydržely v prodeji pouho pouhých šest hodin.

Z cimbuří Slezskoostravského hradu jsou na dohled **dvě ostravské dominanty: osmdesátimetrová vyhlídková věž radnice** *(5)* a takzvané **„Ostravské Hradčany" – tedy ocelová spleť trub a konstrukcí Dolní oblasti Vítkovice.**

Nelze být v Ostravě a nevidět ji shora. Výtahem na ochoz radniční věže do výšky 72 metrů to trvá jen pár minut. Ostrava je krásná, zelená, barevná a sympatická *(6)*. V dálce zahlédnete hřebeny Jeseníků a Beskyd a téměř přímo pod věží na vás bude pouštět sluneční prasátka rozpustilá Ostravice – nebo že by to byly hřbety skotačivých pstruhů? Možné to je, vrátili se do její znovu čisté vody už před několika lety. Ví to také ostravský primátor Petr Kajnar a je na své město patřičně hrdý. Dal to jasně najevo při našem společném setkání na radnici. Hovořil o tom, jak se v Ostravě plánují mnohé další stavby a projekty, které mají za cíl zpříjemnit a zkulturnit život ve městě, přivést nové investory a samozřejmě další a další turisty. Těmito plány se zaobírá nejen vedení města, ale také ostravští podnikatelé. Třeba společnost vlastnící **Dolní oblast Vítkovice** *(7)* **a muzeum hornictví Landek Park** *(8)*, které jsou už nyní vyhledávaným turistickým cílem. Mezi stavbami z betonu, ocelovými válci a hranoly a systémy vedení odkudsi kamsi jsme si připadali jako v jiném světě. „Ocelové město" opuštěné záhadnými obyvateli však za jedním z tajemně vyhlížejících bloků náhle ožilo chlapíky, kteří se s jistotou pohybovali na lávkách ve výšce, která bere dech, a brousili, svařovali, řezali – zkrátka opravovali. Co? Jednu z vysokých pecí. Proč? Aby ji zpřístupnili zvědavým turistům.

V Landek Parku na druhé straně města jsme nahlédli pod zem a viděli, v jakém prostředí pracovali skuteční havíři, potěžkali si nástroje, se kterými denně dobývali „černé zlato" a vyslechli si odborný výklad. Kdysi skutečný důl byl už před lety změněn v muzeum obklopené parkem se sportovišti, lanovým centrem a venkovní expozicí ocelových mastodontů, strojů na dobývání uhlí. Samotná důlní expozice je věrným modelem skutečného dolu. Až když se znovu dostanete pod modrou oblohu, uvěříte, že jste vlastně ani moc hluboko nebyli. Pak se můžete nechat pozvat třeba k jednomu z nejvážnějších hornických obřadů, ke „skoku přes kůži" – tedy přes koženou hornickou zástěru – ale to už musíte prožít sami. Tak přijeďte!

Tím ale zdaleka nejsou atraktivity Ostravy vyčerpány. Že má moravskoslezská metropole turistickou budoucnost před sebou, ví také slovenský podnikatel **Milan Galik, jehož „husacinka a lokše" si získávají stále větší oblibu**. K podniku ve Slovenském Grobu přidal ostravskou filiálku *(9)*.

Ovšem Ostrava to nejsou jen hotely, restaurace, populární Stodolní nebo památky. Ostrava má také svoji **zoologickou zahradu** *(10)*, která se stala i objektem televizního zpravodajství díky chovatelským úspěchům. Přírůstek sloní rodinky je opravdu roztomilý. A nejen slůně, také malý hrošík má své obdivovatele a o žirafách, lvech, tygrech a lidoopech ani nemluvě.

Chcete-li vidět tolik co my, je dobré vědět, kde si odpočinout. Pokud vám nebude stačit hotelová sauna a masáž, doporučujeme ještě jeden malý výlet – do **Sanatoria Klimkovice** *(11)*. Z centra Ostravy je to jen slabá půlhodinka autem a rázem se ocitnete uprostřed krásné přírody. Lázeňský areál je moderní, příjemný a nabízí celou škálu koupelí a procedur, které zregenerují vaši fyzickou schránku, dodají nových sil a v neposlední řadě budou mít blahodárný vliv také na duševní rovnováhu.

Zajímavé **lázně najdete také v zámku Zábřeh** *(12)*. Dnes je z něj útulný hotel s malým pivovarem. Pivo se zde nejen pije, ale v nabídce jsou i pivní nebo vinné koupele v dřevěných vanách.

Tak – to byly tři dny v Ostravě a okolí. Poznali jsme mnoho, ale odjížděli jsme s vědomím, že ještě mnohé jsme nestihli. Viděli jsme sice novou dostavbu **Divadla loutek a unikátní orloj**, byli jsme na Slezskoostravském hradě, ale nestihli jsme prohlídky **městečka miniatur Miniuni**, prošli jsme **ulici Stodolní**, ale nebylo v našich silách zastavit se v každém baru a restauraci, viděli jsme **Divadlo Jiřího Myrona** a **Divadlo Antonína Dvořáka**, ale neviděli žádné představení – a tak bychom mohli pokračovat ve výčtu, proč do Ostravy znovu přijet.

Takže na shledanou v Ostravě. Proč? **BO!!!**

Laco Kučera